

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **V. L.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2021, č. j. OD 999/20-2/67.1/20227/NL, KULK 746/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce dne 28. 2. 2020 převzal od Městského úřadu Turnov, odboru dopravního (dále též pouze „městský úřad“), oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů námitky podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů

(dále jen „zákon o silničním provozu“). Městský úřad rozhodnutím ze dne 16. 9. 2020 zamítl tyto námitky a potvrdil provedený záznam. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí městského úřadu odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce předně namítl, že žalovaný se nezabýval předloženými důkazními prostředky a návrhy. Žalobce k žalobě přiložil rozhodnutí jiných správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, a Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020. Dle žalobcova názoru se tato rozhodnutí vztahují ke skutkově obdobným věcem, přičemž správní orgány v daných případech posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Závěry obsažené v těchto rozhodnutích o vadách pokutových bloků zakládající jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče by dle žalobce měly být respektovány i jinými správními úřady. Vyjádřil přesvědčení, že by mezi krajskými úřady měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Tytéž správní orgány v jiné místní působnosti by neměly postupovat a rozhodovat odlišným způsobem. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný však tyto podklady neposuzoval, vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Nebyl proto dostatečně zjištěn skutkový stav a žalovaný nemohl porovnat jednotlivá oznámení s rozhodnutím vydaným v blokovém řízení.
5. Z jednotlivých rozhodnutí z blokových řízení by pak dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Žalobce dále popsal několik typových případů, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Například v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti označil za nedostatečný popis přestupkového jednání formulace „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Z rozhodnutí musí být dle žalobce také zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

7. Ve vztahu k příkazu Městského úřadu Turnov ze dne 3. 2. 2020 žalobce namítl, že dané rozhodnutí je nepřezkoumatelné. První nedostatek žalobce spatřuje v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 47 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i při dodržení ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku. Z rozhodnutí také není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. Z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zjištění stavu věci, kdy žalobce již na místě uváděl skutečnosti, které mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Správní orgán pochybil, jestliže nenařídil ve věci ústní jednání. Jednoznačně nejsou zjištěny ani pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání. Z rozhodnutí tak nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
8. Ve vztahu k jednotlivým pokutovým blokům, z nichž správní orgány v nyní posuzovaném případě také vycházely (konkrétně k pokutovým blokům ze dne 17. 4. 2019 a ze dne 21. 2. 2019), žalobce namítl následující:
- V kolonkách č. 1 - 4 není přesně uvedena osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.
 - V kolonce č. 5 není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Není zde přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, respektive jsou vlivem zápisu nečitelné, případně nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
 - V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Jednoznačné je pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatních bodů atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
 - V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

- V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
 - V kolonkách č. 9 – 11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
9. Podle žalobce zmíněné pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť jednotlivé přestupky v nich nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Předmětné pokutové bloky nesplňují požadavky, jež na ně klade judikatura Nejvyššího správního soudu.
10. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami uvedenými v odvolání. Městský úřad zajistil ověřené kopie dvou příkazových bloků a kopii příkazu ze dne 3. 2. 2020 a podrobně se zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty. Městský úřad i žalovaný tedy posuzovali způsobilost podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný trvá na závěrech, k nimž dospěl v napadeném rozhodnutí. Navrhl proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým projednáním věci udělili souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Správní orgány shledaly, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, na základě
- příkazu Městského úřadu Turnov ze dne 3. 2. 2020, který nabyt právní moci dne 18. 2. 2020 (záznam 7 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Policie ČR ze dne 17. 4. 2019 (záznam 3 bodů);
 - příkazu na místě – bloku na pokutu Policie ČR ze dne 21. 2. 2019 (záznam 2 bodů).
14. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci

rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f zákona o silničním provozu).

15. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, podle nějž „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“
16. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).
17. K blokovému řízení pak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), že se jedná o zjednodušené řízení, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 91 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich [respektive jak je dříve upravoval § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích].
18. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012 – 20, pokutový blok nelze po obsahové stránce posuzovat „s rigidní přísností (...) Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti

bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

19. Shodně se k dané problematice Nejvyšší správní soud vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
20. Žalobce v nyní projednávané věci předně namítl, že žalovaný vůbec neposuzoval způsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek. Postupoval tak odlišně, než ve skutkově obdobných věcech postupují jiné správní orgány, které posuzují i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (viz výše body 2 - 4 rozsudku).
21. Krajský soud shledal uvedenou námitku nedůvodnou. Správní orgány v tomto případě nepostupovaly jinak, než je obvyklou praxí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí městského úřadu je patrné, že správní orgány vycházely nejen z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale také z kopií jednotlivých pokutových bloků, které si městský úřad vyžádal od Policie ČR (a které jsou součástí soudu předloženého správního spisu). Správní orgány dále vycházely z příkazu městského úřadu ze dne 3. 2. 2020. U těchto podkladů pak ověřovaly, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům.
22. Navíc je třeba uvést, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí městského úřadu neodkázal na žádná konkrétní správní rozhodnutí, s nimiž by rozhodnutí vydané v této věci mělo být v rozporu. Na výše zmiňovaná rozhodnutí Magistrátu města Kladna, Městského úřadu Černošice, Městského úřadu Hlučín a Krajského úřadu Jihočeského kraje žalobce odkázal teprve v žalobě (v odvolání pouze bez bližší specifikace poukazoval na rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje). Nelze proto vytýkat žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí

výslovně nevypořádal se závěry, k nimž jiné správní orgány dospěly v žalobcem citovaných případech.

23. Žalobce dále v obecné rovině popsal typové případy, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Následně označil vady, které dle něj vykazují jednotlivé pokutové bloky a příkaz, jež byly podkladem pro záznam bodů v posuzovaném případě (viz výše body 5 - 9).
24. K námitkám týkajícím se příkazu městského úřadu Turnov ze dne 3. 2. 2020 soud konstatuje, že správní orgán tímto příkazem shledal žalobcem vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. i) bod 2 a bod 4 zákona o silničním provozu [nikoliv z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, jak je nesprávně uvedeno v žalobě]. Uvedených přestupků se žalobce dopustil tím, že dne 25. 11. 2019 v 13:00 hod. řídil osobní motorové vozidlo na silnici III/2823 v km 1,45, v katastru obce Rovensko pod Troskami, ve směru od obce Štěpánovice. V pravotočivé zatáčce nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména svým schopnostem a stavu a povaze vozovky, vyjel vlevo mimo komunikaci a narazil přední částí svého vozidla do autobusové zastávky, kterou poškodil. Z místa nehody ujel, vozidlo odstavil na louce za křovím cca 700 m od místa nehody a z vozidla odstranil registrační značky. Nehodu neoznámil policii a nezdržel se tak jednání, které bylo na újmu řádného vyšetření dopravní nehody, když došlo ke škodě na majetku třetí osoby. Po vypátrání policií při výsledku uvedl, že za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem.
25. Uvedený příkaz představuje způsobitelný podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Příkaz obsahuje veškeré náležitosti, které na rozhodnutí o přestupku klade § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojitosti s § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Příkaz obsahuje výrok, odůvodnění, poučení a jsou v něm určitým a srozumitelným způsobem vymezeny skutky, jimiž se žalobce dopustil předmětných přestupků (viz předchozí bod).
26. Soud nicméně neposuzoval žalobní námitky ohledně neprokázání naplnění materiální stránky přestupku, zpochybnění odpovědnosti za přestupek, nenařízení ústního jednání či nedostatečného zjištění pohnutek účastníka. V tomto řízení totiž nemůže hodnotit, zda se daný skutek stal, zda je přestupkem, zda jej spáchal žalobce, či zda správní orgán spáchání skutku žalobcem prokázal. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014 – 78, příkaz je „specifickou formou správního rozhodnutí, použitelnou při ukládání povinností jeho adresátovi. Zmiňovaná specifická se projevuje nejen v tom, že jeho vydání může být prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. Již samotným podáním odporu je příkaz zrušen (§ 87 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích, § 150 odst. 3 věta druhá správního řádu) a v řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden (včas podaným) odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí (§ 87 odst. 5 zákona o přestupcích, § 150 odst. 3 in fine správního řádu). Je tedy zřejmé, že je-li napaden *de iure* existující příkaz, znamená to, že proti němu jeho adresát nebrojil včas podaným odporem; v takovém případě ovšem tento správní akt nemůže být podroben soudnímu přezkumu, neboť by tím byla porušena jeho subsidiární povaha, vyjádřená v ustanovení § 5 s. ř. s.“. Žalobce nepodal proti předmětnému příkazu odpor, ten tak nabyl právní moci a soudu nepřísluší jej věcně přezkoumávat. Pouze pro úplnost soud dodává, že žalobce dal podnět k přezkumnému řízení ve věci daného příkazu.

Žalovaný však dne 10. 6. 2020 žalobci sdělil, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení.

27. K námitkám týkajícím se pokutových bloků krajský soud nejprve obecně konstatuje, že ačkoliv se žalobce dovolává judikatury Nejvyššího správního soudu vymezující obsahové náležitosti pokutových bloků, závěry této judikatury dezinterpretuje. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že není přípustné, aby pokutový blok byl vyplněn za užití strohých a zkratkovitých formulací. Jak je patrné z výše citovaných rozsudků, Nejvyšší správní soud naopak výslovně dovozuje, že popis přestupku na pokutových blocích může být zestručněn a uveden v hovorové formě a že může obsahovat strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
28. Dále se soud zabýval jednotlivými námitkami, kterými žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků ze dne 17. 4. 2019 a ze dne 21. 2. 2019 sloužit jako podklad pro záznam bodů do registru řidičů.
29. Soud ověřil, že na obou pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození, adresa místa pobytu a uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu či také lustrací za pomoci fotografie z evidence obyvatel).
30. Pokud jde o popis skutku a jeho právní kvalifikaci, na jednotlivých pokutových blocích je uvedeno, že žalobce se dopustil následujících přestupků:
 - „17. 4. 2019 v 22:36 hod., na ul. Argentinská, BUS Jankovcova, Praha 7, rychlost 50/82-3/79, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RZ.; VW Passat – modrá, § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“;
 - „dne 21. 2. 2019 v 13:04 h. v obci Chodouny na sil. II/240, před č. p. 79, RZ, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., překročení povolené rychlosti v obci, naměřeno 50/64/61 km/h, § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“.
31. Dle soudu jsou shora citované popisy skutků dostatečné. Na obou pokutových blocích je uvedena jak doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty), tak místo spáchání přestupku. Vedle názvu obce pokutové bloky vždy obsahují i další specifikaci místa (název ulice se jménem autobusové zastávky, č. p. v obci). Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku. Jeho záměna s jiným přestupkovým jednáním není možná. To žalobce ostatně ani netvrdí, kromě obecné námítky absence přesnější specifikace místa spáchání přestupku k tomu nic dalšího neuvedl. Není tedy zřejmé, jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa. Navíc z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že při popisu místa spáchání přestupku na pokutovém bloku není nezbytně nutné uvádět vždy číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
32. Soud má za to, že přestupkové jednání bylo v obou pokutových blocích popsáno dostatečně a není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Ostatně žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody,

proč by tomu u některého z těchto pokutových bloků mělo být jinak. Krajský soud opětovně připomíná, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění zkratk, hovorových výrazů a strohých formulací.

33. Pokud jde o použité zkratky v číselném formátu (např. „50/64/61 km/h“), vzhledem k dalšímu obsahu předmětných bloků lze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z toho je zjevné, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo. Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
34. Neobstojí ani námitka, podle níž zkratkovitý zápis právní kvalifikace přestupkového jednání znemožňuje jeho přesné určení, a tedy i posouzení odpovědnosti účastníka za toto jednání a oprávněnosti uložené sankce. Zkrácenou formulaci právní kvalifikace, např. „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ namísto přesného vypsání „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.“, lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a srozumitelnou. Použitý zápis nijak nebrání posouzení odpovědnosti žalobce za přestupkové jednání a oprávněnosti uložené sankce.
35. Shora popsané specifikace přestupkového jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil a kdy a kde se tak stalo. Pochybnosti nevyvstávají ani ohledně právní kvalifikace jednání žalobce.
36. Na obou pokutových blocích je dále zřetelně vyznačena forma zavinění, výše uložené pokuty a místo jejich vydání. Nechybí ani jméno a příjmení, identifikační číslo a podpis oprávněné osoby, která pokutový blok vydala. Oba pokutové bloky jsou také opatřeny otiskem razítka Policie České republiky a podepsány žalobcem, respektive jsou podepsány v místě určeném pro podpis obviněného, přičemž žalobce netvrdí ani neprokazuje, že zde uvedený podpis není jeho.
37. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích a příkazu) uvedeny dostatečně. Soud nemá pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Žalobci se tedy nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků a příkazu) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. října 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu